

Hélène Devos en Alwin Pulinckx dragen 'Een bruid in de morgen'

Harde noten gekraakt

Theater

Voorstelling: 'Een bruid in de morgen', van Hugo Claus; door TA-2 i.s.m. Frascati Producties, regie Maren E. Bjørseth. Bijgevoond: 5 oktober Amsterdam. Van 8 t/m 18 oktober te zien in Frascati, Amsterdam. www.tga.nl.

Sonja de Jong

Een cirkel van dunne witte katoen waarvan enkele hoge punten door kabels omhoog gehouden worden, vult het podium. Wit, de kleur van de onschuld, de kleur van maagdelijke bruiden. Maar in het drama dat zich afspeelt als het doek is opgehesen en er een tentachtige ruimte ontstaat, zijn weinigen onschuldig. In die feeëriekke cirkel (inventief en bijzonder mooi ontwerp van Marjolijn Brouwer) worden harde noten gekraakt.

Burgermansfatsoen

Hugo Claus schreef met name in zijn vroege tijd vooral drama over gezinnen waar geknepen burgermansfatsoen het leven beheerste. Zo ook in 'Een bruid in de morgen' uit 1955, zijn eerste avondvullende stuk en tevens een van zijn beste werken. Thomas is een simpele, misschien licht zwakzinnige man van rond de twintig. Vanaf zijn vroegste jeugd is zijn zus Andrea zijn maatje, zij beschermt hem tegen de boze buitenwereld. Maar zijn moeder heeft anders beschikt. Thomas moet trouwen met zijn twintig jaar oudere nicht Hilda, dik, lelijk en stuitend dom, maar tevens erg rijk, om zo het op de rand van de financiële afgrond wankelende gezin te redden. De tere, mogelijk incestueuze band tussen Thomas en Andrea komt zwaar onder druk te staan. Met dramatische gevolgen.

Karikaturaal

Regisseur Maren E. Bjørseth laat dit verhaal luchtig, soms zelfs bijna karikaturaal spelen en dat werkt. De lichtheid en de humor

Alwin Pulinckx en Hélène Devos in 'Een bruid in de morgen'.

FOTO JAN VERSWEYVELD

die telkens opduiken, zorgen voor lucht in het verstikkende drama zonder de zwaarte ervan te verstoren. Marieke Heebink is de gedroomde moeder, druk reddend, op haar manier best wel liefhebbend, maar volkomen blind voor de noden van haar kinderen. Als een stoomwals banjert zij over gevoelens heen, uitsluitend gericht op het einddoel: Hilda en haar geld binnen de familie halen. Fred Goessens zet een mooie, gelaten

echtgenoot en vader neer. Niets heeft hij te vertellen en dat vindt hij wel best zo.

Het zijn echter Hélène Devos en Alwin Pulinckx die als Andrea en Thomas de voorstelling voortstuwten en dragen. Mooi ingehouden tonen zij de verknochtheid van broer en zus.

Derde speler

Het decor van dunne katoen vormt hier de derde speler. Bijzonder

fraai zijn de scènes die slechts als schaduwbeelden op doek te zien zijn, broer en zus in bed, waar de begrippen incest en liefde versmelten.

Camilla Siegertsz als nicht Hilda legt het accent helaas wat al te sterk op het karikaturale van haar rol. Teveel dwaze gebaartjes, teveel gekir, teveel tranen, koket, hysterisch, het is allemaal net wat te veel en dreigt zo nu en dan het evenwicht uit de voorstelling te halen.